Pregaria.cat

Entrada

Sóc deixeble

Feia una bona estona que tots els alumnes estaven pendents del que el professor anava explicant. Comentava un text antic. Hi havia un clima d'atenció total, ell notava que els pensaments estaven concentrats i les orelles absolutament obertes a la seva explicació. Acabada la classe i ja a casa seva, mirant la imatge de Jesús crucificat va caure en el compte de que ell era deixeble)

Sóc deixeble teu, Jesucrist. Tu ets el meu Mestre, tens idees sorprenents, marques els límits, valores cada persona i saps trobar el millor d'ella, la mous des de la seva possibilitat i l'acompanyes en el procés. Ets Mestre de saviesa. Encertes en els temes de la profunditat de la vida humana. No discrimines. Acceptes les limitacions i mai t'enfades per elles. Però per sobre de tot ets Mestre d'Amor. El defineixes, marques on cal situar-lo, el discerneixes de les dimensions espúries . De les paraules i els discursos passes als fets. El deixeble sap que l'estimes, entén que entre el discurs, clar i parabòlic, i la realitat viscuda no hi ha cap salt de buidor, sinó que són dos moments d'una mateixa realitat.

Sóc deixeble de Jesucrist. La seva aula és l'univers, que es fa proper en el que veig i toco, perquè resulta que tota la creació es concentra en cada realitat per petita que sigui. En les roses que tinc al balcó de casa meva hi ha tota la galàxia que pas a pas ha possibilitat els seus colors, la seva fragància, la seva durada i aquella anella que l'unirà al futur. Res no desapareix, tot es transforma i evoluciona. La teva aula sempre està en moviment vers un punt omega en el que ens has promès que tot estarà unit en una simplicitat tal que sense destruir les identitats seran un únic amor.

Sóc deixeble de Jesucrist i estic envoltat de companys i companyes, som multitud sense confusió. Ens coneixes un a un i entre nosaltres sabem que ets el Mestre de vida, la veritat encarnada i la llum del cor. Venim de lluny. Molts altres ens ha precedit i veiem que molts nous comencen . Ho serem per sempre de deixebles. Ara en una fe que va acompanyada de breus experiències, després en una sola experiència que farà inútil la fe. Mentre tant, ens mous a transformar la realitat d'aquest món en fraternitat, igualtat, justícia i amor.

(*El professor no sap massa què li ha passat durant aquesta estona. No sap si ha sigut llarga o curta. No sap si ha estat dret, assegut o de genolls, però se sent profundament agraït de ser deixeble, de formar part de l'església i de tenir una missió fonamentada en el Mestre pel que sent una fonda admiració i un il·limitat amor)*

Jesús Renau sj